

240 kr.

Anna Karenina

Betty Nansens nye opsætning med intro af dramaturg Mette Wolf Iversen
Tirsdag d. 27. september kl. 19.00

Læs mere og køb billet her

BETTY NANSEN Information
T E A T R E T

Internetavisen for politik og kultur

Information

SØG

Den trykte udgave

RSS

Hej. Vi kan se du kommer fra google. Klik her for at få et gratis og uforpligtende prøveabonnement på Information.

Skjul denne besked

Outsourcet Elverhøj med stegt nattergal

Spørgsmålet er, hvordan man skaber politisk teater uden at blive uudholdelig. I hvert fald hvis man hedder Biering og ikke Brecht - og når ens musik er af Kuhlau og ikke af Kurt Weill...

Af ANNE MIDDELBOE CHRISTENSEN
25. juli 2007 | [Om denne artikel](#)

Opslag til denne artikel

Emneord:	identitet, IT, koreografi, politisk teater, scenografi, sprog, teater, ulighed
Personer:	Akbar, Johan Ludvig Heiberg, Jokum Rohde, Katrine Wiedemann, Kurt Weill, Nicolas Bro, Tennessee Williams, Ulla Gottlieb
Organisationer:	Kaleidoskop, Kanonhallen, Mammutteatret, Nokia, UNESCO
Steder:	Bangladesh, Dhaka, London, USA

Denne teateruges PR-stunt har været forbilledligt: 'Elverhøj skal outsources', forlød det fra Det Kgl. Teater, (som ellers mest bruger ordet 'aflyses'). Og opråbet skabte forarget-kåd kø mod Turbinehallen. For skulle Christian Firtal virkelig bekæmpe elverkongen med bengali-replikker? Og ville Agnete løfte blikket mod Ebbesen under rødt pandemærke?

Skuffede blev tilskuerne dog. Godt nok skulle Elverhøj outsources, men Come On, Bangladesh, Just Do It! var kun et showstunt om outsourcing - ikke en outsourcet kunstnerisk helhed som lovet. Jovist, forestillingen var godt nok tænkt sådan lidt 70'er-agtig som totalteater med tilskuerne som medaktører - vi skulle i hvert fald sidde rundt omkring på puder, og vi skulle også kaste med globale badebolde, hvis vi var imod den globale ulighed. Og ih, hvor så det fint ud med alle de bolde i luften...

Og jo, skuespilleren Thomas Corneliussen var en habil showmaster i polyesterparryk, og Henrik Jandorf skålede overbevisende med sin lommelærke som dansker-tough cykelhjelmsåbe. Og indrømmet: Ellen Nymans skingre Klokkeblomst-karikatur fik os alle sammen inddraget som medansvarlige konsumenter af Bangladesh-produkter, lige fra Nike og H&M til Nokia og Ecco. Det var bare det, at det blev så rigtigt, så rigtigt - og alt, alt for forudsigeligt. Og så lidt kedeligt. Men sådan er det måske at være til fest med de frelste?

Elverhøj er ej røg

Instruktøren Tue Biering og konceptdramaturgen Jeppe Kristensen havde ellers prøvet at virke så brutale som muligt. 'Hvor meget kan jeg presse dem?' lød en

Artikelværktøj

KOMMENTARER (0)

SEND

PRINT

FACEBOOK

DEL

Læs også

Økonomisk partilederrunde: Pia Kjærsgaard

Dansk Folkepartis partiformand, Pia Kjærsgaard, har nogle jordnære og måske overraskende bud på, hvad Danmark skal leve af i fremtiden, men store visioner gør hun sig ikke i. Hun ser sig snarere som en kritisk og fornuftig stemme, der skal holde snor i en regering, uanset om den er rød eller blå

Væksten er truet - det er troen på vækst ikke

Partiernes finansordførere på nær én taler i kor: Væksten skal genoplives. Og den skal være grøn. Kun Enhedslisten siger, at væksten i de rige landes BNP må stoppe

FUNDRAISING
TIL KREATIVE
PROJEKTER
/KUNSTEN
AT SÆLGE
SIG SELV

100 kr.
inkl. et glas vin

DROP-IN FOREDRAG & MINIWORKSHOPS VED
MAIKEN INGVDORSEN
3. oktober 2011 kl. 17:00
Læs mere og køb billet på iShop

Information

outsourcingreplik for dyb stemme. Produktionsbudgettet var sågar trykt i programmet. Men joken blev lidt lunken. For det hele var jo bare for sjov, ik'...

Sat på spidsen kom forestillingens outsourcingskandale faktisk til at punktere sig selv. For hvad var det mest interessante og gribende ved denne forestilling? Det var faktisk at se disse fem, smukke skuespillere - underbetalte og prof eller ej - spille Elverhøj på deres eget sprog... For vel er Heibergs replikker ej at finde på UNESCO's liste over bevaringsværdige, dramatiske mindesmærker, men dog siger jeg: Også her blev det bevist, at Heibergs rollefigurer er undervurderede.

Det var i hvert fald bevægende at se Shahnassarin Sattar skælve som Agnete over at høre om sin sande identitet som elverkongens datter, og det var frydefuldt at opleve den charmerende Shamina Shawket som Elisabeth, når hun afviser sin ubelejlige frier. For slet ikke at tale om den smukke Mohammed Abdul Wadud Shatabdis ivrige Ebbesen, der lå på lur i en cool containerkulisse totalimporteret med bøgeskov og elverpiger. Og hvor var det følelsesrent at opleve jalousi udsat for Akbar Rejas hævngrigige blik - og misundelsen efter coca-cola-livets glæder hos impresarioen Pavel Azad med guldsmykkerne.

Kvalitet er ej let

Spørgsmålet er, hvordan man skaber politisk teater uden at blive uudholdelig. I hvert fald når man hedder Biering og ikke Brecht - og når ens musik er af Kuhlau og ikke af Kurt Weill. For hvordan viser man verdens uretfærdighed og opfordrer til protest på teaterscenen, når man sidder trygt på sine statsmidler og blot skal udfylde rollen som 'oprørsk', kongeligt repertoireindslag? Og hvordan undgår man i det hele taget at virke hellig og bedrevidende? Det er svært at sige. Men måske ved at gå efter et overbevisende kunstnerisk udtryk og ikke bare efter et manifest. Som en replik i forestillingen lyder om projektet: "Der er kun ét problem - og det er kvaliteten."

Samme problem har MammutTeatret haft med deres sympatiske genoplivning af Tennessee Williams ungdomsstykke Ikke om Nattergale. Helt i mammuternes ånd spilles nu dette stykke fra 1938, der faktisk var glemt og først ellers opført på National Theatre i London i 1998. For stykket er en rædselsvækkende skildring af forholdene for fængselsfanger i USA - og dermed en slående kommentar til afsløringerne fra Abu Ghraib-fængslet og fra Guantánamo-basen. Også denne gang er MammutTeatret altså på pletten med en aktuel, politisk kommentar - sidst med Nicolas Bros Stolthed er kolossal om terrortrangen - og også denne gang med en spændende lidenskabsdramatiker.

Nattergal er ej sval

Alligevel fanger forestillingen ikke. Det er, som om Ulla Gottliebs instruktion ikke kan se replikkerne for lutter harme. Resultatet er tilsyneladende, at hver eneste scene har fået forkert tempo. Når fangerne rusker tremmer, vil larmen aldrig tage en ende. Når fangevogteren bliver liderlig, er der dømt forspil med dobbeltdosis Viagra. Men når de to unge elskende omsider prøver at undslippe magthaverne, ja, så varer det alt, alt for kort - til trods for at dette er Tennessee Williams absolutte yndlingsklimax med lidenskabens opflammende styrke over for umulighedens uundgæelighed.

Edward Lloyd Pierce har ellers omstændeligt bygget en filmisk dekoration af jernstangsceller i to etager, så blikket hurtigt kan flytte sig fra én scene til en anden. Men det filmagtige bliver anvendt alt for forudsigeligt. Desuden bliver den afgørende brutalitetsscene med et 'klondyke'-stegerum til fangerne så modbydeligt og langstrakt skildret, at man som tilskuer næsten ikke kan sidde scenen igennem. Det var dette torturrum, som amerikanerne allerede praktiserede i 1938, og som Williams chokeret læste om i en avis - hvorefter han skrev sit stykke.

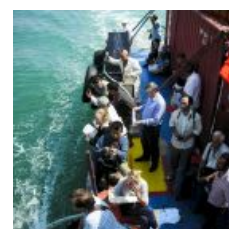
Men jo, Jakob Cedergreen er stikkertæmmet, Anders Hove er bukkefordrukken, Christiane Albeck Børge er smaltaljet, og Elsebeth Steentoft er moderrebelsk, akkurat som de skal være det. Men de efterlever altså en instruktion uden de nuancer, der kunne have gjort forestillingen medrivende. Kun Runi Lewerissa lader til at bryde ud af iscenesættelsen og spille på sine helt egne og nutidigt autentiske præmisser. Men ak, én nattergal gør ingen sommer...

Dilemmaet er tydeligt: At engagerede scenekunstnere vil udtrykke deres vrede over magtforvrængninger og individforagt i den globaliserede verden. Men forestillingerne finder ikke balancen. Disse to premierer viser i hvert fald, at levendegjorte manifeste på scenen ikke nødvendigvis bliver til godt teater. Der

Fra barndom til faktura

I de seneste ti år er selv helt små børn blevet mødt af firkantede læringskrav og måletyranni. Kammerater er blevet konkurrenter. Leg opfattes som spild af tid. Det er som om, alt handler om banal forberedelse til et voksenliv i bruttonationalproduktets tjeneste. Det er på tide at finde tilbage til en børnepolitik i børnehøjde

Skibet er ladet med Gaddafis hemmeligheder

Natten til lørdag d. 27. august forlader skibet Triva Libyens hovedstad med 46 passagerer. Tripoli er faldet, og inde på land nedkæmper oprørerne de sidste lommer af modstand. Om bord er blandt andre en tidligere Playboy-model, en indisk evangelist, et tidligere medlem af den amerikanske kongres, en kontroversiel fransk forfatter tilknyttet 'Voltaire-netværket' og Informations journalist

'Mænd, kvinder og børn vinder på øremærket barsel'

De nordiske lande har haft succes med øremærket barsel, som ligner den, rød blok vil indføre. Selv i Danmark har modellen tidligere virket, og eksperter peger på, at mændene gerne selv vil tage større del i barslen

må andre historier til: Historier, som vi ikke kan gætte - eller historier, som overrumpler os, netop fordi vi troede, at vi kunne gætte dem. Sådan som Jokum Rohdes og Mads Willes Hitler-scene til Demokratiske bestræbelser formåede det på Kaleidoskop, eller sådan som det lykkes for Katrine Wiedemanns og Christian Friedländers tolkning af Brechts Den kaukasiske Cirkel på Det Kgl. Teater - for nu at nævne to forestillinger fra forårsrepertoiret.

Så hvad skal man egentlig sige til al denne velmenende teaterenergi?

Come On, Denmark, Just Do It Again!

'Come On, Bangladesh, Just Do it!'. Tekst: Tue Biering - baseret på Johan Ludvig Heibergs 'Elverhøj' (1828). Iscenesættelse: Tue Biering og Azad Abul Kalam. Scenografi: Jacob Spangaa. Dramaturg: Jeppe Kristensen. Lys: Ulrik Gad. Sproglærer i Dhaka (med imponerende vokalresultater): Camilla Brix Dall. Det Kgl. Teater i Turbinehallerne. 1 t 35 min. Til 13. maj.

www.kglteater.dk

'Ikke om Nattergale' (Not about Nightingales, 1938) af Tennessee Williams. Oversættelse: Peter Dupont Weiss. Instruktion: Ulla Gotlieb. Scenografi: Edward Lloyd Pierce. Koreografi: Søren Sundby. Lys: Torben Lendorph. MammutTeatret i K2 (Kanonhallen). 2 t 20 min. Til 8. apr.

www.mammutteatret.dk

**FUNDRAISING
TIL KREATIVE
PROJEKTER**
/KUNSTEN
AT SÆLGE
SIG SELV

100 kr.
inkl. et glas vin

**DROP-IN FOREDRAG & MINIWORKSHOPS VED
MAIKEN INGVRDSEN**
3. oktober 2011 kl. 17:00
Læs mere og køb billet på iShop

Information

Kommentarer

Man skal være registreret bruger for at skrive kommentarer på information.dk. Som registreret bruger får du også mulighed for at tilmelde dig nyhedsbreve m.m.
[Tilmeld dig her](#)

[God tone i debatten](#)

Vejen til den græske tragedie

Grækenlands stærkt polariserede politiske system har lammet den offentlige sektor og øget det store underskud af tillid til staten. En tvivlsom hjælp fra EU samt et kæmpe forsvarsbudget har kun gjort tingene værre

Mest læste

Information har blod på hjernen

EU forbereder lovændring om grænsekontrol

Socialdemokraterne på tilbageslag om kønskvoter

Chokmåling sender Løkke til tælling

Måling: Sådan vil vælgerne stemme lige nu

Pind og Khader: Det sejler hos S-SF

En falden ministers beretning

Hvad er så den gode vækst?

Mest sendte

Fra barndom til faktura

Mellem kreativitetstvang og æstetisk modstandskraft

DF-profil: Kun statsborgerskab til folk med dansk blod

Det var så DF

Danmark selv skyld i krise

'Mænd, kvinder og børn vinder på øremærket barsel'

Europæere, det er på tide at blive vrede

Væksten er truet - det er troen på vækst ikke

